

vedtaget af Folketinget, vedrører § 40, sidste Stykke, og tilsigter alene at opnaa den hurtigst mulige Behandling af Begæringer om Bosondring gennem Skifteretten. Som tredje Ændring blev det vedtaget af Folketinget, at §§ 53—55 i det fremsatte Lovforslag skulde udgaa. Disse Paragraffer vedrørte i og for sig ikke en Lov om Ægteskabets Retsvirkninger, men var af arveretlig Karakter, og man blev i Folketinget enig om, at de skulde udgaa, under Hensyn til, at den Kommission, som arbejder med disse Spørgsmaal, netop lige har lagt sidste Haand paa Værket, saaledes at det vil være muligt i en nær Fremtid at fremsætte Forslag til Lov om disse Spørgsmaal samt om Ægtefællers Hensidten i uskiftet Bo. Dernæst blev der i Folketinget, som fjerde Ændring, vedtaget en Tilføjelse til den her foreliggende § 57, 2det Stykke. Med Hensyn til Begrundelsen af dette Forslag, der stammer fra Justitsministeriet, kan jeg henvise til det Bilag, der følger med Folketingets Betænkning. For det femte blev der af formelle Grunde vedtaget en Ændring i den tidligere § 61, den nuværende § 58, en Ændring, som jeg heller ikke behøver at komme nærmere ind paa.

Af Folketingets Betænkning og af de Forhandlinger, der har fundet Sted i Folketinget, vil det fremgaa, at der fra alle Sider er vist Imødekommenhed for omsider at naa til en Afslutning paa disse mangeaarige Diskussioner om Ægteskabslovgivningen, en Imødekommenhed, der ogsaa blev vist paa forskellige Omraader overfor det høje Landsting, idet man paa min Henstilling undlod at stille Ændringsforslag paa flere Punkter, hvor jeg efter den Erfaring, jeg havde ud fra Forhandlingerne her i Tinget, maatte regne med, at Ændringer vilde blive mødt med Modstand i Landstinget. Jeg haaber, at dette Lovforslag, som altsaa er vedtaget enstemmigt i Folketinget, maa møde den samme Imødekommenhed i dette høje Ting.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge, er Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. Dette Lovforslag er ganske enslydende med det i Fjor her i Tinget vedtagne.

Dernæst skal jeg tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, et Lovforslag, der ligeledes har været behandlet i Forbindelse med Ægteskabslovgivningen. Ogsaa dette Lovforslag er ganske enslydende med det af Landstinget i sidste Samling vedtagne, og det samme gælder

det sidste Lovforslag, jeg skal tillade mig at forelægge, Forslag til Lov om en ændret Affattelse af Skiftelovens Kapitler 5 og 6.

Under Hensyn til den langvarige Behandling, samtlige disse Lovforslag har været gjort til Genstand for, og under Hensyn til de ubetydelige Ændringer, de er undergaaet, tillader jeg mig at anbefale samtlige Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Hauch: Under Hensyn til den klare og efter Omstændighederne overordentlig korte Redegørelse for disse Lovforslag fra den højtærede Justitsministers Side skal jeg ganske afholde mig fra at komme ind paa de, som jeg ogsaa erkender, forholdsvis ubetydelige Ændringer, der er foretaget i de 4 Lovforslag, der i Øjeblikket foreligger til Behandling i dette høje Ting. Jeg skal indskrænke mig til at gøre nogle korte almindelige Bemærkninger om selve Sagen. Det fremgaa af den Betænkning, som er afgivet i det andet høje Ting — i øvrigt ogsaa af den Forhandling, som har fundet Sted dér —, at der har været stærke Ønsker fremme om at komme ind paa mere indgribende Ændringer end dem, der er foretaget. Jeg har Indtrykket af, at naar man i det høje Folketing har indskrænket sig til disse forholdsvis faa og mere formelle Ændringer i Lovforslagene, er det ud fra den Betragtning, at man ved mere indgribende Ændringer maatte forudsætte, at det høje Landsting paa ny vilde tage Sagen op til en grundig Overvejelse. Jeg finder Anledning til at paaskønne, at det høje Folketing har taget denne Stilling. Det er sikkert klogt og forstandigt, og jeg synes, at en saadan Stilling fra Folketingets Side bør paaskønnes af dette høje Ting. Derfor vil jeg henstille, at man ikke gør disse Lovforslag til Genstand for en Behandling i Udvalg, men kvitterer for den Stilling, det høje Folketing har taget ved at sige, at Lovforslagene fortjener at gennemføres i den Skikkelse, som de har faaet ved en grundig og omhyggelig Behandling i det høje Landsting. Jeg kan derfor paa min Gruppens Vegne anbefale Lovforslagene til hurtig og velvillig Behandling.

I øvrigt har jeg Lyst til, inden jeg forlader Talerstolen, under Indtrykket af, at der ikke senere vil blive Lejlighed til at udtale sig om disse Lovforslag, at gøre et Par rent personlige Bemærkninger. Jeg har meget ønsket under de Forhandlinger, der har været ført tidligere om disse Ægteskabslovsforslag, at man i Rigsdagen kunde have indtaget den Stilling, at de Ægteskaber,